

Juris Odaijburgensis

De q̄rela ex voluntate Iudicis et cōsensu partiuī
per mediū arbitroz cōcordata āpli⁹ iudicialiter
non repetenda.

Uod si duoz viroz q̄rimonie delate fuerint iūdicio bānito
q̄ corā iudice te voluntate quoq; iudicis et cōsensu et partiuī
arbitrio vtrarunq; efficiatur. q̄ inter ipsas cōcordia extra iū
dicium debeat terminari. nec vltra causa ipa iudicialiter ē pagenda
Seqz arbitri ad hoc electi te causa intromittāt cōcordādi absq; iū
dicio et q̄rimonia amplius iudicialiter nō repetēda cum consensu iū
dicis. Et si alter ex eis suā querimoniā imposta⁹ vellet renouare.
banc causam corā iudicio. extunc suus aduersarius sibi rñdere nō te
nebitur corā iudicio si ptestari poterit. cum Iudice et Scabinis; q̄
causa absq; iūdicio debeat terminari.

De duob⁹ eq̄liter mutuo vulneratis quoq; vn⁹
coram Iudice; alter coram Scabinis q̄relam
deponit q̄s eoz debeat esse actor

Uod si se duo vulnerauerint equaliter: ex q̄bus vn⁹ vadat
q̄ ad Iudicē in domum suā: et q̄rimoniā faciat. alter veniet ad
quattuor Bancos seu Scabinos. et conqueratur cum cla
more Scabinis: et iūdicio astātibus et vulnera ostēdat: et mittet
p̄ iudice. et queratur Ipse prīna querimoniā obtinebit. si testes
babuerit a Scabinis: aut astātibus iūdicio. Qz inter q̄ttuor bācos
querimoniā fecerit

De duob⁹ conquerentib⁹ pro vulnerib⁹.
quid eoz aliquis demeretur

T si duo se mutuo vulnerauerint equaliter. et querulantur
e equaliter. q̄cunq; ex eis in alterz duellum acq̄sierit. tunc ei⁹
aduersarius manum demeretur. Ita tñ: q̄ si vuln⁹ mono
machale fuerit. sic q̄ alter ex eis anteq; duellum acq̄situ⁹ fuerit mo
ritur. aduersarius collum demeretur

De vulnerante aliquem in facto recēti
cū clamore capto: et ad iūdiciū deducto

I aliquis detinet hunc qui ipsum vulnerauit in facto recēti
et ipm cum clamore ad iūdiciū deduxit. q̄ sic q̄ruletur cum
plocutore dñe iudex. ego cū q̄rela ppono sup istñ viz; q̄ ipē